

Mevsimlerden Hazanım

– Nilüfer Sarp · 22 Ekim 2013

MEVSİMLERDEN HAZANIM

Çamurlu ayaklarla üstüne basa basa
Ezilen kuru yaprak, mevsimlerden hazanım
Dolaşıp diyar diyar ahvale edip tasa
Zordan zora geçilen zamanları yazanım

Kimi sefa sürerken; kimi ağlar dert ile
Kimi karalar bağlar; gençken düşüp de dile
Kimi ömür doldurur; çekerek her dem çile
Ben bunları derleyen ve söyleyen ozanım

Dutların taze sürgün yaprağıyla beslenen
Sabırla bekleyerek, gelin gibi süslenen
Ateşlere atılıp can havliyle seslenen
Yüreğine ördüğün saf ipekten kozanım

Kendini kapattığın üst üste kapıların
Çift sütunlu, kemerli taş duvar yapıların
Etrafını çeviren en güçlü tapıların
Arasından yol bulup içeriye sızanım

Nice yıllar geçip de doldururken vademi
Nice hüznü anlar yaşarken canda demi
Hayata imza atıp iz bırakan âdemi
Çekip çekiştirene, vardır hep su-i zanım

NİLÜFER SARP